

Úvodom

Milan Lasica svojho času vraj povedal: „Ja sa vždy nesmierne teším na začiatok školského roku! ... Nemusím ísť do školy.“ Toto však naši žiaci a študenti povedať nemôžu. A ... nesmieme zabudnúť ani na učiteľov. Školský zvonček sa opäť rozozvučal, rozohral a to je signál, že treba rozohrať aj žiacke hlavičky, pilne zbaliť zošity a knihy, smelo sa pohnúť smer škola a pilne tam naberať ponúkané vedomosti.

Vždy je obohacujúce a požehnané, ak človek prijíma ponúknuté dary. Samozrejme, ak sú Bohu milé a v súlade s Jeho vôľou. Pán Boh nás pozýva do svojej – Božej školy. Chce nám v nej niečo odovzdať, niečomu nás naučiť. Neraz sa však správame presne ako žiaci v škole. Niekedy počúvame, inokedy nedávame pozor, a robíme si, čo len chceme. Potom sa však stáva, že ak prídu ťažké a zložité životné skúšky, zlyhávame, nevieme, prepadáme. Samozrejme, málokedy zabudneme pridať výčitku, že za to môže učiteľ – Boh.

Ako smiešne nám znejú výhovorky žiaka, ktorý si nespravil domáce úlohy, pretože mu nepísalo pero (apod.), alebo na hodine nedáva pozor, pretože mu sused nedá pokoj, alebo po zemi lezie mucha, (alebo mu nepíše pero). Na svojich výhovorkách, ktoré predkladáme Pánu Bohu sa však nesmejeme. Hovoríme Mu ich s presvedčivou vážnosťou.

Pritom však zostáva pravdou, že za týmito výhovorkami skrývame skutočnosť, že sa nesústredíme, neprijímame, alebo odmietame to, čo nám On ponúka. Tým však iba sami seba ukracujeme o požehnanie.

Prijímať Božie dary sa oplatí. Pán Ježiš povedal, že predsa nepodá otec synovi kameň, keď si prosí chlieb, alebo hada, keď si prosí rybu (pozri Mt 7:10). A môžeme dôverovať, že náš Boh je dobrý Otec. Prísny, ale dobrý. A Jeho dary sa oplatí prijať! A ... akýže je ten najväčší Boží dar? Ježiš Kristus! Áno, Boh zmaril svojho vlastného Syna, aby hriešny a zatratený človek (ten, ktorý si o sebe pritom ktoviečo myslí), mohol žiť vo večnosti s Bohom.

V tom je naše najväčšie požehnanie, v tom je najväčší Boží dar. Prijmeš Ho? Je to na Tebe.

My Ti, milí čitateľ, ponúkame v tejto chvíli toto číslo Pukanských zvestí. Aj to môžeš prijať, alebo odhodiť. Veríme, že ho s láskou prijmeš a ono Ti bude na požehnanie.

„Ochotného darcu miluje Boh.“ (2Kor 9:7), alebo: Slová „do a od srdca“

Podobných výrokov by sme v Božom slove našli ešte mnoho. Je potrebné uvedomiť si, že Božia láska sa nedá zaslúžiť. V žiadnom prípade neplatí: ja dám Tebe, ale aj Ty dáš mne! Neplatí, že ak raz za čas dám nejakú korunu do kostola, do cirkevného zboru, alebo na misijnú činnosť, budem Bohom milovaný a On sa mi za moju dobrotu a štedrosť odmení. Ľudská vypočítavosť je nebezpečná a zradná.

U Pána Boha nejde o samotné dávanie. A už vôbec nie o to, že by Pán Boh niečo potreboval, pretože to nemá. Vždy ide o „**nastavenie srdca**“. Sú to skutočne slová, ktoré smerujú priamo „do srdca“. Zároveň však očakávajú aktivitu „od srdca“. Ide o to, čo a do akej miery dokážeme darovať, čoho sa dokážeme z lásky vzdať. Chudobná vdova sa z lásky k Bohu vzdala posledných dvoch halierov. Vonkoncom však nešlo o finančnú hodnotu. Pán Ježiš ocenil ochotu srdca.

Nejde však iba o peniaze. Ide o **čas**, ktorý venujeme Pánu Bohu. Ide o **schopnosti**, ktoré darujeme bratom a sestrám, cirkevnému zboru. Ide o ruky, ktoré prikladáme k dielu. Dokonca, ide tiež o naše **modlitby**. Modlíme sa iba za seba, ale dokážeme „darovať“ časť modlitby iným. Ide o mnoho vecí, ktoré dokážeme darovať a čoho sa zároveň dokážeme vzdať. Tak mnohí sa dokážu vzdať trebárs aj čokolády, len aby trochu schudli, ale nedokážu sa vzdať svojej hrdosti a pýchy, ktorá im zachráni manželstvo... Ako je to s nami?

Nejde o množstvo! Ide o ochotu. Apoštol nepíše, že „darcu miluje Boh“, ale píše: „ochotného darcu miluje Boh“. Ide o nastavenie srdca. Prečítajme si celý verš: „Každý nech dá, ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh.“

Milí priatelia!

Prečo tieto slová? Začal sa nový školský rok, ožili školské lavice a s nimi opäť ožili aj pravidelné aktivity nášho cirkevného zboru. Pokračujú naše stretnutia na službách Božích, opäť sme začali s Detskými službami Božími, stretnutiami dorastu, vyučovaním náboženstva a konfirmačnej prípravy, biblickými hodinami starších, stretnutiami spevokolu, stretnutiami manželských párov. Chcel by som na tomto mieste napísať niekoľko slov od ale aj do srdca.

Moju túžbou je, aby všetky tieto oblasti fungovali, dokonca, aby sa k nim časom pridali aj stretnutia (staršej mládeže), stretnutia evanjelických žien a aj stretnutia mužov, ... Verím, že je naším prianím, ale aj povinnosťou, cítiť podobnú túžbu. Náš zbor potrebuje naše modlitby. Nechcime ohromujúce počty, nechcime kvantitu! Zápasme a žiadajme kvalitu. Zápoľme o duchovný rast, o to, aby si z nás – i keď z hŕstky – vychoval Pán Boh zrelé Božie deti. Ako také budeme môcť potom privádzať medzi nás ďalších. Každý potrebuje spásu. Každý potrebuje Krista.

Ďalšou mojou túžbou je, aby tieto aktivity boli (i keď v zbere vzájomne prepojené, predsa) samostatné. Inak povedané, aby si každý vzal za svoje, že na tieto a tieto aktivity chce chodiť a časom sa nebojí prevziať ponúkané úlohy a zodpovednosť. Veľmi sa teším, že aj rady učiteľov Detských služieb Božích sa nám

znovu rozrástli o dvoch nových vedúcich. Vďaka za nich Bohu! S osamostatnením (nazvime to:) jednotlivých zložiek života cirkevného zboru je spojená aj ďalšia vec, ktorá súvisí s názvom (2Kor 9:7): Detská besiedka potrebuje kvalitné materiály na vyučovanie, ručné práce, šport. Tak isto aj dorast. Spevokol chce reprezentovať náš zbor. Je veľmi smutné, keď si hŕstka ľudí (ktorí obetujú množstvo svojho voľného a rodinného času) má ešte zaplatiť cestu niekam, kde sa predstaví pod hlavičkou ECAV Pukanec. Mne samému je to trápne.

Ako sa to dá zmeniť, zlepšiť? Tak, ako to funguje všade inde v cirkevných zboroch. Ak si bude Detská besiedka a mládež (dorast) robiť zbierku, veľmi to pomôže. Avšak omnoho viac pomôže, ak sa nájde pár ochotných sŕdc, ktoré pocítia možnosť takejto služby a ochotu podporiť milé Božie dielo. Potom bude môcť „Fond Detskej besiedky“ prispieť deťom napr. na letný tábor. Rovnako aj činnosť a služba nášho (nášho!) spevokolu.

Ako sme si schválili v Štatúte nášho cirk. zboru (Štatút je už schválený Seniorálnym presbyterstvom na svojom septembrovom zasadnutí), mládeži a besiedke patria spolu 3 ofery v roku. Srdečne ďakujeme! Predsa Vás však v tejto chvíli chcem povzbudiť k ochote a štedrosti! Uvediem príklad: Ak sa v našom zbore nájde len 20 ľudí, ktorí budú ochotní dať týmto spôsobom cirkevnému zboru napr. 100,- Sk, do roka je to 100,- x 12mesiacov x 20ľudí = 24.000,-. (len pre porovnanie: z toho dokážeme zaplatiť letný tábor aj s dopravou cez pol Slovenska). Či sa len niektonájde.

Tieto myšlienky píšem v dobe, v ktorej pokračujeme v materiálnych prácach na novej fare. Založili sme „Fond dobrovoľných prispievateľov“ (informovali sme o ňom v čísle 10). Okrem toho, dňom 26.aug.2007, bola vyhlásená celozborová zbierka na opravu tejto budovy. Práce pokračujú, no momentálne už vôbec nie sú otázkou času alebo pracovných síl. Práce musia stáť, pretože problém je niekde úplne inde. Obraciame sa preto na Vašu štedrosť. Ide o náš cirkevný zbor, ide o naše deti, našu mládež, náš spevokol, našu budovu. Alebo, ... je nám to ľahostajné ... ?

Pôjdeme v tejto koncepcii práce ďalej alebo budeme zborom bez akejkoľvek vízie, ktorý si iba v tichosti prežíva?

S úctou Váš farár

Čo dokáže láska

Bolo raz jedno slepé dievča, ktoré nenávidelo seba a celý svet zato, že nemôže nič vidieť. Mala vrodenu vadu a nikdy nič a nikoho nevidela. Každého neznášala, okrem svojho chlapca. On bol stále s ňou a vo všetkom jej ochotne pomáhal. Raz mu povedala, že ak by mohla niekedy uvidieť svet, hneď by sa za neho vydala. Jedného dňa sa konečne po dlhom čase našiel darca očí pre túto dievčinu. A tak sa konečne tešila, že uvidí celý svet a tiež svojho milovaného. Chlapec sa jej hneď po operácii prišiel opýtať: „Tak, teraz keď už uvidíš celý svet, vydáš sa konečne za mňa?“ Dievčina sa usmiala, ale keď otvorila svoje nové oči a po prvýkrát uvidela svojho milého, ostala v šoku! Bol tiež slepý. Začala premýšľať o svojom novom živote a nakoniec ponuku slepeho chlapca na sobáš odmietla! Chlapec odišiel smutný preč. O pár dní jej prišiel od neho list, napísaný rukou kamaráta. Mladík jej poďakoval za všetky krásne chvíle, ktoré spolu prežili a na konci listu stálo: „A daj, prosím, pozor na moje oči!“

Z internetu, neznámy autor

Správa z letného tábora

Liptovský Trnovec 2007

Cez tieto letné prázdniny sme my, Pukančania a Devičanci, boli v cirkevnom – evanjelickom tábore v Liptovskom Trnovci. Bolo to neďaleko Ploštína, kde sme boli minulý rok. Liptovský Trnovec sa nachádza západne medzi Vysokými a Nízkymi Tatrami. Ak by ste sa hlboko nadýchli, cítili by ste ten čistý horský vzduch. Všade naokolo, kam by ste sa pozreli, videli by ste samé kopce a vrchy.

Keď nás doviezol autobus, ubytovali sme sa do evanjelickej ubytovne, kde nám prideliť izby. Ešte v ten deň sme sa boli poprechádzať okolo Liptovskej Mary, ktorá bola od nás vzdialená pár krokov. Keďže na druhý deň bolo teplo, po výdatných raňajkách sme sa rozhodli ísť okúpať do Liptovskej Mary. Slnko pripekalo, voda bola vlažná, okolo poletovali čajky... doslova ako na mori. Plavili sme sa na nevelkej lodi, či na vodnom bicykli. Počasie nám vychádzalo podľa plánov.

V sobotu sme išli autobusom do Liptovského Mikuláša, pozrieť sa na kultúrne pamiatky, ako napríklad mučiareň, kde nám sprievodkyňa povedala, že tam mučili aj Jánošíka. Mnoho zaujímavých vecí sme sa dozvedeli aj z prírodovedného múzea, kde bolo veľa zvierat, samozrejme, vypchatých. Navštívili sme aj známe kníhkupectvo Tranoscius, kde si každý člen tábora prišiel na svoje.

Keď sme sa vrátili na ubytovňu, boli sme smädní a hladní. Ale na našu kuchárku sa dalo vždy spoľahnúť. Večer sme mali ešte dostatok energie na malé rozptýlenie, v ktorom nechýbal ani kačací tanec. Iné večery sme sa modlili, alebo nám vedúci rozprávali pekné príbehy.

Nedeľu sme mali spestrenú službu Božími v miestnom kostole, kde sme aj vystupovali. Každý mal pár riadkov z kresťansky prepracovanej rozprávky Soľ nad zlato. Po obede sme sa vybrali na ihrisko, kde sme vo voľnom čase hrávali futbal, vybíjanú, ale najväčšiu radosť sme mali z vodného volejbalu, kde sme do deky (ale aj do rúk) chytali balóny, napustené vodou. Ak sme nechytali, mali sme smolu – voda nás ošpliechala. Takto sme strávili poobedie. Večer sme si za farou ešte opekali špekačky a párky. Spievali sme si pesničky, hrali na gitare. No, komu bolo lepšie?

Na utorkovom pláne bola prehliadka Demänovskej jaskyne slobody. Vyzbrojili sme sa teplým oblečením a vyrazili sme. V jaskyni bola zima (iba 7°C). Všade okolo sa ozývalo kvapkanie cencúľov a žbinkot odmrznutých potôčikov. Takto prebehol predposledný deň v tábore.

V stredu sme robili „vodičské testy“, ktoré každý urobil bez najmenej chybičky. To posledné poobedie sme strávili v Liptovskej Mare. Keď sme sa z nej vracali, autobus nás už čakal pred táborem.

Veríme, že Pán Boh bol s nami na každom kroku. Zostali nám krásne spomienky na tábor a super vedúcich. Dúfame a prajeme si, aby bol taký tábor aj na ďalší rok.

„Pod'ťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste pret'ažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké!“

Mt 11:28–30

Všetci asi vieme, že po každodennej práci si človek potrebuje odpočinúť. Dovoľkové obdobie, ktoré býva väčšinou v lete, sa už minulo. Sú síce ľudia, ktorí toto ignorujú a len pracujú a pracujú. Musí sa to samozrejme odraziť na ich tele i psychike.

Pán Ježiš nám však ponúka ešte plnšie odpočinutie, než môže byť dovolenka pri mori. Každému, kto k Nemu prišiel s ťarchami hriechu, On túto ťarchu sňal a človek mohol okúsiť úžasnú ľahkosť, podobnú ako vtáča, ktoré bolo uväznené v klietke a otvorili mu dvierka.

U Pána nachádza duša ten pravý odpočinok, ako ho našla aj Mária z Betánie, keď si sadla k Ježišovým nohám aby mohla zachytiť každé Jeho slovo.

„...moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké...“ Pod Ježišovým jarmom môžeme rozumieť oslobodenie od hriechu a prenesenie do slobody detí Božích. Jarmo, ktoré Pán Ježiš ukladá tým, ktorí k Nemu prišli, sú Jeho prikázania a to hlavne prikázanie lásky, v ktorom mnohí pokuľhávame. Najžiarivejší príklad tejto lásky máme v samom Pánovi, preto nám hovorí: „Učte sa odo mňa!“ Zanechal nám svoje Slovo, len v ňom môžeme nájsť všetko potrebné pre život. Záleží len na nás, či vôbec o to stojíme, pretože na inom mieste nás varuje: „A ktorýmže prisahal, že nevojdu do Jeho odpočinku, ak nie tým, ktorí neposlúchali? A vidíme, že nemohli vojsť pre neveru.“ (Žid3:18–19)

Nechcime byť ako tí Izraelci, ktorí neverili, že ich čaká krásna zaslúbená zem a preto ich telá popadali na púšti! Pán Ježiš si želá, aby všetkých, ktorí k Nemu prišli a tak sa stali Jeho deťmi, charakterizovala tichosť a pokora srdca. Mnohokrát v tomto klesáme a preto potrebujeme prosiť, aby nám odpustil a očistil nás od každej nepravosti (1Jána 1:9), aby sme sa tak stále viac a viac podobali Jemu.

Poslúchaním Jeho slova nás tak chráni pred tým, aby sme nepadli do rúk toho Zlého a nezapríčinili si mnohé bolesti. Poslúchať preto Kristove prikazy má pre nás veľký úžitok. Je to cena večnosti. Kdežto poslúchať toho Zlého je nám na smrť časnú i večnú.

My by sme vo svojej vlastnej sile nedokázali byť poslušní v ničom z Jeho príkazov, no On nám zaslubuje, že nám nesenie toho „bremena“ urobí ľahkým, lebo ho nesie s nami, ako aj v Liste Petrovom (1Pt 5:5) nás vyzýva: „každú svoju starosť uvrhnite na Neho, lebo On sa stará o vás.“

Takže, za 1. Pán volá k sebe všetkých, ktorí nevládzu uniesť bremeno hriechov;

2. zaslubuje, že On to bremeno z nás zloží – tým, že nám odpustí a my nájdeme pri Jeho nohách Boží pokoj a radosť pre naše duše.

Či veríš tomu, drahý priateľ, že Boh, keď k Nemu prídeš, má pre Teba nachystanú prebohatú nádielku? Aj v tejto nasledujúcej piesni na Teba čaká. Neváhaj a hod' sa do Jeho náručia. Len u Neho nájdeš bezpečný úkryt za každých okolností.

1. Nežne a láskavo Ježiš nás volá,
pozýva teba i mňa.
Pozri len, pri bráne túžobne čaká,
spasiť chce teba i mňa.

Ref.: Už pod', už pod',
zomdlený pútnik už pod'.
Nežne a láskavo Ježiš ťa volá
z bludných ciest domov sa vráť.

2. Neváhaj ďalej, hlas milosti jemný
pozýva teba i mňa.
Nezhrdaj láskou, náš Spasiteľ verný
zachráni teba i mňa.

Ref.:

Závratnou rýchlosťou uletia roky,
zhasne deň tebe i mne.
Pri hrobe čoskoro doznejú kroky,
skončí čas tebe i mne.

Ref.: Už pod', už pod',
zomdlený pútnik už pod'.
Nežne a láskavo Ježiš ťa volá
z bludných ciest domov sa vráť.

Anica Schvarcová

Pomoc v živote

Milý čitateľ! Aj v tomto čísle sme pre Teba – ako si si iste všimol – pripravili malý darček. Úprava trvá niekoľko málo minút. Po vystrihnutí vznikne zatváracia krabička a niekoľko kartičiek s biblickými veršíkmi. Použitie môže byť rôzne. Je však našou prosbou a túžbou, aby to nebolo iba dekoračné. Odporúčame každý deň si vytriahnuť kartičku, prečítať si verš Písma a uvažovať nad ním a jeho významom pre Tvoj život. Kartičky je možné užívať aj 3x denne a viac. Upozorňujeme však, že sa môžu vyskytnúť vedľajšie účinky, ako je: radosť z Božej blízkosti a lásky, pokoj, láska a tichá modlitba.

Podľa záujmu človek môže po vytriahnutí kartičky prečítať verš, učiť sa ho naspamäť (srdečne odporúčame) a skúsiť si zapamätať aj to, kde v Biblii sa verš nachádza; alebo naopak, najskôr si prečítať odkaz a potom spamäti povedať verš.

Martin Luther veľmi dobre vedel, prečo ľudí motivoval, aby sa učili vyznanie viery, katechizmus, modlitby, piesne a biblické veršíky spamäti. Pre každého jedného človeka je to totiž veľká "Pomoc v živote". Nech Ti padne na úžitok.

Zvedavé otázky našej zvedavej cerusky.

Sedem otázok pre zborového podozorca Jána Brnáka staršieho

1. Obligátna otázka: Ako vnímate náš–svoj cirkevný zbor?

Náš cirkevný zbor nie je počtom členov až taký malý ako sa zdá, no v tomto uponáhľanom svete si len málokto nájde cestu do chrámu Božieho. Viem to pochopiť, lebo aj mne sa to niekedy stane, že pre iné povinnosti nemôžem prísť. Aj preto by sme mali v sebe prebudieť hrdosť k svojmu vierovyznaniu, poznať históriu našej cirkvi a nebáť sa to aj patrične prejaviť. Je to len na nás. **Nazúfaj stádočko malé.**

2. Vieme, že ste istý čas bol mimo Pukanca. Kde ste bol a čo ste tam robil?

Od roku 1977 do 1997 bol môj trvalý pobyt vo Vyhniach, kde som žil s rodinou. Ako vždy som bol pracovne naplno vyťažený. Popri tom som študoval a zvyšoval si kvalifikáciu v rôznych oblastiach.. Nebyť zmeny režimu, bol by som tam určite dodnes. Ale to je už minulosť. **Návrat strateného syna.**

3. Skúste sa nám stručne predstaviť?

To vôbec nie je jednoduché. Nerád hovorím o robote, pokiaľ nie je hotová. Nerád prezrádzam svoje plány, lebo sa mi nepodarí ich realizovať. Som rád, keď môžem ľuďom pomáhať akoukoľvek formou. Málokedy dokážem povedať: nie; alebo: to sa nedá. Riadim sa múdrosťou môjho otca a tiež viem, že do hrobu si nikto nič nevezme. Ja nie som výnimka. **Strom poznáš podľa ovocia.**

4. Momentálne ste zástupcom starostky, poslancom, predsedom ekonomickej komisie, správcom združenia Terra Bannensium – Zem Baníkov, spievate vo folklórnej skupine Vajrab a tiež v cirkevnom zbore. Dá sa toľké množstvo funkcií zvládť a pritom sa ešte venovať cirkevnému zboru?

Samozrejme je toho ešte viac ako ste vymenovali. Snažím sa byť všade tam, kde moju pomoc potrebujú. Záleží mi tak na cirkevnom zbore, ako aj na všetkom ostatnom, čo vytvorili generácie pred nami. Dedičstvo otcov zachovaj nám, ó Pane! Myslím, že s pomocou Božou a s trochou dobrej vôle by to zvládol každý. **Len treba chcieť.**

5. Ak by ste mal tú moc, čo by ste zmenil na našom cirkevnom zbore?

Veľmi si prajem, aby naše stretnutia neboli len formálne v chráme na bohoslužbách, ale aby sme sa stretávali na novej fare, podobne ako to robia inde. Posedia, popijú, podebatujú, rozplánujú prácu na týždeň a pred nedeľným obedom v mene Božom sa rozídu. Takto majú ľudia k sebe oveľa bližšie. Chod a udržiavanie cirkevného zboru nie je len záležitosťou kňaza alebo presbyterov. Ja sám tú moc nemám. Ale my spolu? Popremýšľajme. **Keď je Boh s nami, kto proti nám.**

6. Čo sa Vám páči na ľuďoch?

Každý človek je iný, svojský. Keď sú ľudia obdarení humorom na každú príležitosť, keď reagujú na veci po svojom, keď sa neboja povedať svoj názor a neopakujú iba názory niekoho iného. Keď so mnou hovoria o čomkoľvek čo ich trápi alebo teší. Keď urobia chybu, ale nehanbia sa ju priznať. To sa mi na ľuďoch páči.
Nevyďaš krivého svedectva.

7. Čo na ľuďoch neviete „vystáť“?

To je silné slovo. Ak by som niečo na ľuďoch nevedel vystáť asi by som nemohol robiť to čo teraz robím. Skôr sa snažím vidieť v ľuďoch to dobré.
Nesúďte a nebudete súdení.

Ďakujeme za rozhovor

Prežili sme

17.6. SEŽ DNS v Pukanci

Dňa 17. júna tohto roku bol náš cirkevný zbor hositeľom Seniorálneho stretnutia žien Dunajsko-nitrianskeho seniorátu. Pred týmto stretnutím sme prežívali množstvo organizačného napätia. Seniorálne SEŽ totiž patrí medzi podujatia, pri ktorých sa nedá presne predpovedať, akú účasť bude mať. Ešte deň predtým nám polovica cirkevných zborov v senioráte nevedela povedať, či – a koľko ľudí od nich príde. Očakávali sme okolo 140 – 170 ľudí. Samozrejme, aj tam bolo plus-mínus desiatky. Najväčšie starosti nám robili zákusky. Báli sme sa, že bude málo. Napokon prišlo na stretnutie okolo 155-160 účastníkov.

Veľkú radosť sme mali však z posledných hodín pred začiatkom stretnutia. Vtedy totiž mnohí začali prichádzať a nosiť krabice zákuskov a maškôt. Niektorí dokonca iba priniesli zákusky a ticho odišli. Naše srdce plesalo. Vďaka Bohu; a vďaka všetkým ochotným srdciam a rukám. Vďaka všetkým, ktorí pomáhali s prípravou a obsluhou. Vďaka tým, ktorí nám zapožičali riady.

Ale, ku samotnému stretnutiu: Téma znela „Evanjelické ženy v slovenskej literatúre“. Bola to veľmi ťažká téma, až by sa dalo povedať, odborná. Prednášajúca sestra Zuzana Antalová ju zvládla bravúrne, ale náročnosť tematiky predurčovala trochu astenickú diskusiu. To však nič nemenilo na požehnanosti stretnutia. Všetci sme boli povzbudení, že na ceste „duchovného boja“ nie sme sami, ale Pán Boh ponechal ešte svojich 7.000; že On sám nás sprevádza; a v moci Jeho sily a pomoci človek dokáže ísť aj proti vetru a proti prúdu.

Po oficiálnom skončení sme ešte zišli dolu do chrámu Božieho, kde sme zaspievali pieseň a vypočuli si ešte krátku históriu nášho cirk. zboru. Domov sme sa rozchádzali obohatení a povzbudení do ďalších dní. Vďaka Bohu za všetkých, ktorí prišli.

6.- 8.7. Pukanské remeselnícke trhy

Pre náš cirkevný zbor bol najdôležitejší deň sobotný, kedy sme chceli prezentovať činnosť nášho zboru a otvoriť chrám Boží pre širokú verejnosť. Opäť sa treba poďakovať všetkým, ktorí svojou ochotou prispeli k zdarnému naplneniu týchto cieľov. Spomeňme tri veci:

a) Počas celého dňa sme mali otvorený kostol. Tento zvyk naberá na úrovni a mnohí si ho pochvaľujú. Niektorí prídu zo zvedavosti, niektorí sa prídu iba trochu schladiť. Dôležité je, že viacerí odchádzajú s osloveným svedomím.

b) Už doobedu sme mali možnosť vidieť nádhernú muzikálovú spevohru „Jedným sníčkom anjelíčkom“, ktorú nacvičili deti z Devičian pod vedením sestry farárky Anny L'achkej. Verím, že ani vietor a miestami roztratené ozvučenie nerušili naše dojmy. Zrejme málokto vie, že výťažok zo zbierky, ktorá sa popri predstavení urobila, putovala na podporu letného tábora pre naše (pukanské) deti. Srdečná vďaka!

c) Koncert. Podvečer sme privítali dva slovenské spevokoly, jeden – detský – z Dudiniec; a jeden – mládežnícky – z Hložian (obec vo Vojvodine, Srbsko a Čierna Hora). Dudinčanov asi netreba predstavovať, Dátelinky máme možnosť poznať. Hložiansky mládežnícky spevokol je ešte iba v plienkach, vystupujú pod pracovným názvom Kvapôčky (osobne si myslím, že podľa knižky od K.Royovej – Ako kvapôčka putovala), na radosť a chuť spievať im však táto krátka doba nič nevzala. Ďakujeme za nich Bohu a želáme im veľa ďalšej radosť a požehnaní v takejto forme „Bohoslužby“.

12. - 18.7. Letný tábor Liptovský Trnovec

Viď článok: „Správa z letného tábora“ od Lenky Medzihradskej.

Ďalšie foto z tábora najdete na našej internetovej stránke, vid. posledná strana

1.- 5.8. Stretnutie mládeže pod Javorinou

Priznám sa, že k tomuto bodu je mi ťažko, rozpísať sa. Je to kvôli tomu, pretože toto stretnutie je skutočne obohacujúce. Tak mnoho kresťanov tu našlo správnu cestu k Bohu, alebo uistenie vo viere. Tak mnoho neveriacich ľudí tu už našlo Boha.

Nakoľko sme tam z nášho zboru boli opäť iba dvaja, nebudem sa rozpisovať, snáď iba, že tohtoročná téma bola: Jákob. Tzv. „Javorina“ - ako sa toto stretnutie civilne nazýva, má svoje čaro, ktoré spočíva v Božej prítomnosti.

Nesie názov „mládežnícke stretnutie“; ale našli by sme tam aj desiatky dospelákov (a „stracov“), ktorí stále prichádzajú; a nenechajú sa ničím odradiť...

29.9. Seniorálne stretnutie dorastu DNS, Pohronský Ruskov

V posledný septembrový sobotný deň sme sa vybrali do Pohronského Ruskova, aby sme sa dozvedeli, že imidž je na nič. Tak totiž znela téma tohto stretnutia. Ako si všimol rečník Vojto, imidž od zadu je ždmi. A tak to aj naozaj je. Image človeka iba vyždíme, vyčerpá a nechá tak. Imidž sa mení; raz je taký, inokedy onaký. Ak človek bude žiť iba pre imidž, skončí sklamaný a stroskotaný. Ak však bude nasledovať Krista a žiť život v posvätení, zvíťazí.

Na stretnutí sme videli tanec „lthemba“, počuli svedectvá života s Kristom, spievali, modlili sa, „témovali“, súťažili a napokon si každý ešte mohol vybrať z niekoľkých poučných seminárov. Hudbou nám poslúžili mládežníci z Nitry, ktorí si vytvorili svoju kresťanskú hudobnú kapelu. Domáci viery nám sľubovali poludňajšie pohostenie; ale to sme až tam zistili, že to je po našom „hody“. Jedla a zákuskov bolo habadej. Domov sme sa rozchádzali plní dojmov.

manager V.Kunovský

Nielen deťom

Milé deti!

Táto dvojstránka patrí Vám. Pokojne vyfarbujte, riešte s dopĺňajte. Pre jedného z Vás máme krásnu knižnú odmenu. Stačí do 10. decembra poslať správne odpovede na nasledovné úlohy. Kludne môže pomôcť aj otecko alebo mamina, ale skús to najskôr sám. Ak by si možno s niečím nevieš dať rady, alebo si nebudeš istý, vôbec nič sa nedeje. Odpovede napíšeš na lístok, ktorý vhodíš do poštovej chránky Farského úradu na Záhradnej 15, alebo osobne dáš bratovi farárovi. Hor sa do riešenia. Želáme veľa síl a zábavy.

1) Prečítaj si Evanjelium podľa Lukáša, 19 kapitolu, verše 1 až 10 (L 19:1-10) a skús odpovedať:

- Čo vieme o Zacheovi?

Bol nad

Bol

Bol postavy

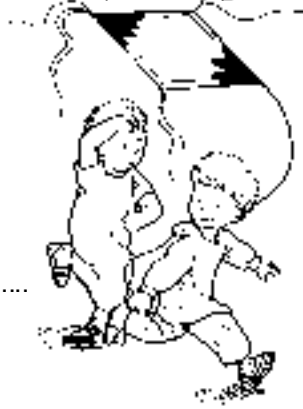
Žiadal si

- Pán Ježiš chcel ísť k Zacheovi domov.

Čo na to Zacheus?

- Zacheus zrazu začal rozdávať nakradnutý majetok.

Čo myslíš, čo spôsobilo zmenu jeho života?

- Vypočítaj, koľko by vrátil človeku, ktorého oklamal o 13.000,-.

- Prečo prišiel Pán Ježiš z neba na zem?

2) Vysvetli slová (skús sa pýtať, buď zvedavý):

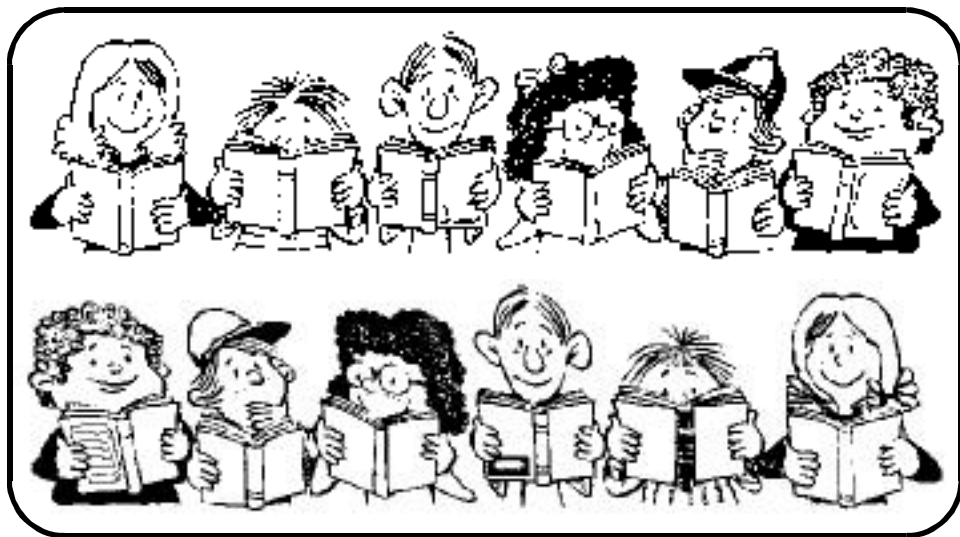
- Evanjelium =

- cirkev =

- cirkevný zbor =

Hľadaj osem rozdielov !

Zomrel som, ale Ježiš ma vzkriesil z mŕtvych.
Volám sa.....(J11,43-44)

Sprevodca Bibliou
Pomôcka k objavovaniu pokladov
v Božom Slove

Dobré dôvody, prečo sa podeliť s druhými o evanjelium

1. Boh to prikazuje:
Mt 28:18-20 Sk1:8
2. Ježiš je jediná cesta k Bohu:
Ján14:6 Sk4:12
3. Peklo / zatratenie je realita:
Mt7:13n 2Tes1:8-9
4. Najhlbšou potrebou ľudí je, aby boli
zmierení s Bohom:
2Kor5:18-20 Kol1.21n
5. Nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme
prežili a zakúsili:
Sk4:20 2Kor5:14-15
6. Boh sa teší a je zvelebený, keď je niekto
zachránený:
Lk15:7.10.21nn
7. Ježiš príde už čoskoro:
Jakub5:8 Zj 22:7.20

Modli sa Biblické texty

Vyber si 3-4 verše a zober si vždy najprv jednu frázu:
Chváľ Pána, vyznávaj hriechy, vzdaj vďaku, modli sa za seba aj za druhých
na základe slov a výrazov z veršov.

Ako vyhovieť a pritom sa nezamočiť

Keď vychovávateľka vošla do sprch, naskytol sa jej zvláštny pohľad. Voda prúdila nadol v stovkách tenučkých cícerkov, ako to v sprchách býva, ale nik v nej neumýval. Vtom sa jedno dievča rozbehlo a preletelo popod ružicu, až kvapky lietali po miestnosti. Za ním druhé, tretie, až sa vystriedali všetky.

„Čo to robíte?“ - spýtala sa ich.

„Pani učiteľka povedala, že sa máme osprchovať“ – odvetila najsmelšia - „a my si nechceme zničiť účesy, tak sme našli spôsob, ako jej vyhovieť a pritom sa nezamočiť.“

Mnohí kresťania riešia podobný problém: „Ako vyhovieť podmienkam spasenia a pritom sa príliš nezamočiť a nestratiť fazónu pred okolím.“ Lenže Pán Ježiš povedal niečo iné: „Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa.“ (J 7:38)

Máme teda byť presiaknutí Duchom Svätým zvnútra tak, aby z nás až pretekal. Máme byť vnútorne spojení s Pánom Ježišom, aby sme spolu s Pavlom mohli povedať: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus“ (G 2:20), aby blížni vedeli, na koho sa obrátiť, keď na nich príde kríza.

Peter Dubec

Čo je nové na našej internetovej stránke ? www.pukanececv.szm.sk

Evanjelický a.v. cirkevný zbor **PUKANEC**

- Úvod
- Zbor
- Prežili sme
- Zbor časopis
- Spavokol
- Dorast
- Deti
- Kázne
- Aktuálne
- História
- Kontakt
- WWW

Kázne

- 7. n. po Svätej Trojici / 22.8.2007
- 10. n. po Svätej Trojici / 12.8.2007
- 11. n. po Svätej Trojici / 19.8.2007
- 12. n. po Svätej Trojici / 26.8.2007
- 13. n. po Svätej Trojici / 02.09.2007
- 15. n. po Svätej Trojici / 16.09.2007
- 16. n. po Svätej Trojici / 23.09.2007
- 17. n. po Svätej Trojici / 30.09.2007
- 18. n. po Svätej Trojici / 07.10.2007

Kresťanské rozhlasové vysielanie - RÁDIO 7

Cieľom satelitného kresťanského rozhlasového vysielania prostredníctvom **Rádia 7** je služba pre Cirkev veriacich v Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa a služba širokej verejnosti tým, čím Pán Ježiš Kristus svoju Cirkev obdaroval.

Rádio 7 vysiela v príjemnej atmosfére hudby a slova. Pripravované relácie poskytnú poslucháčom informácie o spoločenskom dianí a o dianí v cirkevných spoločenských. Nebudú chýbať rozhovory a diskusie, ktoré poukážu na riešenia aktuálnych problémov v živote ľudí z biblického pohľadu. Pre mládež bude pripravená kvalitná moderná kresťanská hudba, svedectvá zo života, súťaže a tematické relácie reagujúce na problémy mladých. Stredná generácia bude mať k dispozícii relácie o vzťahoch, výchove, rodine. Pre staršiu generáciu budú pripravené klasické piesne, spomienky a svedectvá. Nebudú chýbať duchovné úvahy, výklady Božieho Slova, poézia, próza. Túžime po tom, aby Rádio 7 bolo naše spoločné vysielanie, založené na komunikácii s poslucháčom. Vysielanie bude reagovať na potreby ľudí v duchovnej, duševnej aj fyzickej oblasti a odrážať prežívanie vzťahu s Bohom v praktickom živote.

Vysielanie Rádia 7 chce byť alternatívou k súčasnej rozhlasovej komerčnej produkcii pre ľudí odmietajúcich spôsob života a morálne príklady zo sveta bežnej komercie, šoubiznisu, ktoré nie sú v súlade s Božími zákonmi.

Uvedomujeme si, že možnosť robiť takéto vysielanie je veľká zodpovednosť pred Bohom, aj pre ľuďmi, a nebudeme vedieť všetky svoje ciele naplniť dokonale. Potrebujeme preto vaše modlitby a spoluprácu.

Ako môžete počúvať Rádio7?

Rádio 7 v súčasnosti môžete počúvať prostredníctvom digitálneho satelitného prijímača alebo internetu.

Satelitné vysielanie

Rádio 7 vysiela digitálne 24 hodín denne zo satelitu Astra 3A (pozícia satelitu 23,5°E - stupňov východne) v rámci programového balíka SlovakLink. Znamená to, že priame vysielanie je možné počúvať prostredníctvom digitálneho satelitného prijímača. Keďže vysielanie nie je kódované, môžete ho prijímať pomocou ľubovoľného digitálneho satelitného prijímača.

Signálom satelitu Astra 3A je pokrytá väčšina časti Európy, z čoho vyplýva že Rádio 7 môžete počúvať bez problémov aj v zahraničí.

Samotné vysielanie má tieto parametre:

(kmitočet) 12565 / (polarizácia) H / (SR) 27500 / (FEC) 2/3

Internet

Internetové vysielanie je vhodné pre každého, kto má neobmedzený prístup na internet. Na jeho počúvanie je potrebný počítač alebo špeciálny sieťový adaptér na príjem internetového rozhlasu. Internet však umožní ponúknuť vám vybrané relácie alebo časti vysielania vo formáte MP3 na stiahnutie do vašich MP3 prehrávačov. Vy si ich tak budete môcť vypočuť kde chcete a kedy chcete.

Ján Čalovka ml.

Oznamy o cirkevno-zborových podujatiach.

<u>Utorok</u>	Náboženstvo: 1. skupina (1-4 roč.) - 11:30hod 2. skupina (5-9 roč.) - 13:30hod Základná škola	
<u>Piatok</u>	16.00 hod. Konfirmačná príprava 17.00 hod. Stretnutie dorastu	Zborový dom Zborový dom
<u>Nedeľa</u>	09.30 hod. Hlavné služby Božie 11.00 hod. Detské služby Božie 14.00 hod. Biblická hodina	Chrám Boží Zborový dom Zborový dom

Stretnutia manželských párov podľa dohovoru (info na Farskom úrade)

Stretnutia spevokolu podľa dohovoru (info na Farskom úrade)

Mimoriadne a slávnostné stretnutia

- 31.10.** Pamiatka reformácie (490.výročie)
Služby Božie o 18.00 hod. v chráme Božom
- 4.11.** Pamiatka zosnulých
tematické služby Božie o 9.30 v chráme Božom

december – adventné večierne v Zborovom dome
(bude vyhlásené na službách Božích)

Vydáva: Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Pukanci, Námestie mieru 38, 935 05 Pukanec,

tel.:036 6393162, 0915432341 pre vlastú potrebu. Reg.č.: J-2003/02199

Číslo účtu: SLSP Levice 0028615533/0900

Príspevky doručte na adresu farského úradu, alebo zasielajte na e-mail: pukanec@ecav.sk
Redakčná rada: Mgr.Vladimír Kunovský, Ján Brnák, Jana Rievajová, Lenka Luptáková, Ján Čalovka
www.pukanececav.szm.sk